

AL FINAL DE L'ESCAPADA

Al final del seu mandat, MAFO solament ha aconseguit una part del que venia seguint des que era Secretari d'Estat d'Economia: acabar amb les caixes d'estalvis. Una obsessió que l'ha distret i ens ha distret a tots, també als governs, a l'hora d'abordar d'arrel una reestructuració ordenada i coherent del sistema financer.

Perquè el que ha fallat no és un sistema de govern, sinó un model de negoci dels gestors i de control dels administradors, les administracions i els supervisors. Moltes caixes d'estalvis i algun banc es van convertir directament en socis de la Promoció Immobiliària a més de finançar-la i, tot això, a lloms de la requalificació de terrenys promoguda per les Administracions Públiques, com a via d'equilibrar els ingressos després de la intensa defiscalització que van promoure en els anys de la bombolla.

Després de l'esclat, amb una economia sobreendeutada i amb gran part del sistema financer ple de "totxos" es va optar per la política de "la puntada endavant", en comptes de sanejar balanços, finançant a llarg termini la capitalització del sector financer a condició d'eliminar entitats no viables, retirar als gestors responsables i que la factura la pagués el propi sector, per exemple, a través de les aportacions al FGD.

Es va confiar massa en les provisions anticíclics que no han estat suficients; es van elevar els requisits de capital per sobre de les normes internacionals, la qual cosa ha restringit encara més el crèdit i il·lustrat la rendibilitat; i, sobretot, es va deixar, en gran mesura, en mans dels mateixos gestors responsables la consolidació de les entitats amb problemes, per a major escarn, a través de fórmules que compliquen encara més el Govern Corporatiu i la Unitat d'empresa: els SIPs.

En poc temps, l'experiència acumulada en la gestió de les crisis financeres anteriors, la supervisió prudencial, la reputació en definitiva del Banc d'Espanya, ha quedat malbaratada. La política de supervisió in situ, que és una de les millors i grans diferències amb altres supervisors, queda en dubte quan els informes dels inspectors no s'han tingut en compte a l'hora d'impulsar i fins i tot forçar fusions inviables. El cas més flagrant, el de la CAM i Banc Base, però no l'únic, com es fa evident amb Bankia i la dimensió que aconsegueixen els actius tòxics, sobretot de Bancaixa.

Aquesta política de "fugida cap a endavant" es basa en eludir un debat espinós per populista: la capitalització pública dels bancs. Curiosament, les mesures entorn de la reestructuració del Sector Financer són les úniques que han estat objecte de consens entre el Govern i la seva principal oposició (FAAF, FROB, LORCA, Reforma Guindos) i alternativament, l'oposició a cada moment ha amenaçat amb impedir la solució si es creuava aquesta línia vermella.

I, mentrestant, la crisi segueix, empitjora i les entitats més solvents, amb l'avantatge de "ser els que més aguanten la respiració", esperen tocar a més, quedant-se gradualment amb les quotes de mercat de les entitats absorbides, subhastades o trossejades. Es conforma així un reduït oligopoli, quasi natural, que augura futurs problemes per al consumidor. Es trobaran a faltar les caixes d'estalvis, la seva obra social per descomptat, però també el nivell de competència que suposaven.

La intervenció de facto de Bankia anuncia una nova etapa dins de la Reforma del Sistema Financer. Ho diem, i ho vam dir el passat mes de febrer, sense finançament extern no hi ha reforma que valgui ni per sanejar el sector, ni perquè circuli el Crèdit.

No som ingenus, com va passar a CCM, Caja Sur, CAM i Banc de València el forat sempre és molt més gran del que es declara. Neguiteja pensar per a què s'inspeccionen les entitats i s'auditen els seus comptes. Però mentre se segueixin polítiques d'austeritat que aprofundeixen la recessió, seguiran deteriorant-se els valors dels actius, pujarà la morositat, i en definitiva, sense creixement la inestabilitat dels balanços seguirà generant incertesa i el dèficit de capital serà creixent.

Cal assumir que el finançament del sanejament del sector financer ha de formar part de la Política d'Estímul al Creixement, perquè sense Crèdit no hi haurà tampoc Creixement. I cal posar fil a l'agulla: farà falta impuls públic, ja sigui estatal o europeu.

Això sí, el sector ha de pagar-ho, encara que sigui en el temps, i no pas els ciutadans. Al cap i a la fi les entitats que drenen les ineficiències dels altres es queden amb la seva quota de mercat, i les que no, i sobreviuen, paguen la seva quota per pertànyer a un club selecte de mercat regulat.

Els Gestors i Administradors responsables han de ser retirats i en alguns casos condemnats. L'Estat ha de fer valer la seva inversió perquè el Crèdit flueixi i, en algun cas, fins i tot fer valer els seus drets de propietat. Per exemple, si la solució passés per la segregació d'actius immobiliaris hi ha polítiques d'interès públic que promouen en matèria d'habitatge, lloguer, condominis de la tercera edat, etc..

Ahora que les entitats financeres deixen anar llast, les famílies hipotecades també poden reduir el volum del seu deute. Cal posar-hi coratge, responsabilitat i el que fins ara ha brillat per la seva absència, Diàleg i Compromís.

JOSE MARÍA MARTÍNEZ

SECRETARI GENERAL DE COMFIA CCOO

Fitxa d'afiliació

Data .....

Noms i Cognoms .....

DNI ..... Telèfon ..... Data naixement .....

Adreça.....

Població ..... Codi postal .....

Empresa/centre de treball .....

Domiciliació bancària:

--	--	--	--	--

Banc/Caixa

--	--	--	--	--

Oficina

--	--

D C

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Compte corrent/llibreta

Correu electrònic ..... Firma:

(Porta-la als teus representants CCOO o l'envies directament a la Secció Sindical del teu territori) E11

PROTECCIÓN DE DATOS:

De conformidad con la ley Orgánica de Protección de datos de carácter personal, te informamos que tus datos serán incorporados a un fichero titularidad de CCOO integrado por los ficheros pertenecientes a la confederación o unión regional correspondiente según el lugar en que radique tu centro de trabajo, a la federación del sector al que pertenezca la empresa en la que trabajes, así como -en todo caso- a la C.S. CCOO. En siguiente URL puedes consultar los diferentes entes que componen CCOO: <http://www.ccoo.es> hacer clic sobre Conoce CCOO. La finalidad del tratamiento de tus datos, por parte de todas ellas, la constituye el mantenimiento de tu relación como afiliado/afiliada. Puedes ejercitar tus derechos de acceso, rectificación, cancelación y, en su caso, oposición, enviando una solicitud por escrito acompañada de la fotocopia de tu D.N.I. dirigida a C.S. CCOO Responsable de Protección de datos, C/ Fernández de la Hoz nº 12 - 28010 Madrid. Deberás indicar siempre la referencia "PROTECCIÓN DE DATOS". Si tienes alguna duda al respecto puedes remitir un correo electrónico a lopd@cco.es o llamar al teléfono 917028077.

COMFIA-CCOO grup BMN secció sindical

grupobmn@comfia.ccoo.es - <http://www.comfia.net/bmn/> - <http://comfiacoo-bmn.blogspot.com/>